

бъгнжалъ нощемъ съ дворяныты си и съ съкровищата си въ Средецъ, и тамъ наблизо въ Мънастыря Урвичъ, който билъ обиколенъ съ крѣпость и на около съ обиколъ, скрилъ си съкровището, при което оставилъ нѣколцина войни да го пазятъ, а самъ излѣзълъ, та ся билъ съ Турциты още 7 години, до когато Султанъ Баязитъ (1389 л.) отишълъ въ Сърбіј, та ся билъ съ князъ Лазара, и оттамъ — въ Влашко срѣщу Българския войводѣ Мирчя, когото довршилъ въ боя при Калугеренъ (до Гюргеро), а послѣ ся обѣрналъ и срѣщу Влашкия войвода Димитра. Тогава ся убили и двамата Български князове, Марко Кралевичъ и Константинъ Драговичъ.

П. А кадъ отишълъ подиръ тѫж побѣдѣ Султанъ Баязитъ?

О. Той ся върналъ пакъ въ Българіј, та нападналъ при Самоковъ на Шишмана, който напраздно ся трудилъ да му ся опира юнашки, и да ся спуска първъ въ боя, само да насьрчя съ това храбръти си воиници, защото и той най-послѣ падналъ мъртвъ, и ся изгубило съ него и Търновоското царство, комуто наследникътъ Владиславъ веднага побѣгналъ въ Видинъ при чичя си Страшимира.

П. Ами слѣдъ като разбили и Шишмана какво станжало?

О. Западнити царѣ поискали да въспрѣтъ успѣха на Османското орджие, та пратили въ Българіј срѣщу Султанъ Баязита Маджарския Краль Сигызмунда, нѣ Султанътъ побѣдилъ и него при Никополь (1396 л.), та послѣ ся възвилъ, та разбилъ и Страшимира, и тѣй Българія цѣла, освѣнъ нѣкои мѣста, че държели още въ свободѣ Българскити князове, Владиславъ и братовчедъ му Георгий Страшимировичъ, испаднали въ рѣцѣта на Османскити Султани.

Забѣлѣж. Съ завръщаніето на европейскы-ты войски, мнозина отъ падналы-ты вече Българи, особито ученити оти-